

ככה אי-אפשר יותר!!!

בכנס אנשי רוח ומעש בקיבוץ ותיק ומשגשג הוחלט:

ככה אי-אפשר יותר

ככה אי-אפשר יותר

מאמר פובליציסטי

אין ספק כי ישראל ניצבת בשעה זו בפני פרשת-דרכים, אולי החשובה ביותר בתולדותיה. חובה עלינו, כולנו כאיש אחד, להחליט הלכאן או לכאן; שכן דבר אחד ברור מעל לכל ספק ומעבר לכל חילוקי-הדעות — ככה אי-אפשר יותר.

המצב המדיני קשה, המצב הכלכלי חמור, המצב הביטחוני רופף, המוראל ירוד. אין מנוס מן המסקנה המתבקשת כמו מאלה — ככה אי-אפשר יותר.

שהרי אם ככה עשינו וככה האמנו וככה הלכנו וככה ביצענו וככה הגענו לאן ולמה שהגענו — הרי שככה אי-אפשר יותר.

נאמר לעצמנו במלוא הכנות, במלוא האחריות, במלוא גילויי-הלב — ככה היה, אך ככה לא יהיה. ככה אפשר היה פעם, ככה אי-אפשר יותר.

פרשת-הדרכים הזאת, הקשה, בנפשנו היא, בנפש העם כולה. עד היום היינו כולנו ככה, הנמשך ככה גם מחר! ה' אפשר ככה? והתשובה היא — לא. ככה (המשך בשבוע הבא)

משתתפי רב-השיח המיוחד:

ככה אי-אפשר יותר

צביקה: בזמן האחרון אני שומע בכל מקום כמעט, את הטענה הקשה ש"ככה אי-אפשר יותר" ואני רוצה לשמוע מה דעתכם על זה?

איציק: אני רוצה להגיד שאני בהחלט מסכים עם הקביעה הזאת. אני יודע שהיא חריפה, אבל אין מה לעשות — זה ככה, ככה באמת אי-אפשר יותר.

בכנס מחאה של אנשי רוח ומעש שנערך השבוע באחד הקיבוצים המכונסים בעמק יזרעאל, ושנועד לדרוש בכעיות השעה הבערות, החליטו פה-אחד ולקא כל הסתייגויות ש"ככה אי-אפשר יותר."

בכנס-המחאה השתתפו מקימי הקיבוץ וותיקיו, פעילים בתנועת-העבודה, מושבי ניקים מבוססים, פלמ"חניקים לשעבר, עסי קני הסתדרות, פרופסורים ואקדמאים. מז' כידות אגודת-הסופרים, שגרירים, מנ"כ"לים, נספחי-תרבות, פקידים בכירים מנ"ח הלימיפעלים, טייסים וקברניטים, שרים. עורכי-דין מצליחים, אלופים במילואים וז' אחרים.

נמסר כי הכנס נערך בחדר-האוכל ה' מרווח של הקיבוץ המשגשג, וכי המשתתפים נהנו מארוחות דשנות ומאווירה תרבותית ונעימה בחיק הטבע. הכנס ננעל בקומיץ חגיגי על הדשא, ובו הפליאו משתתפי כנס-המחאה בשירה בציבור, לכתבו נודע, כי בכנס הושמעו מפי המשתתפים דברים קשים ביותר נגד המצב

ונגד המופעלים — הקיבוציים, הממשלתיים, הכלכליים, התרבותיים, הפרטיים, האירגוניים, התעשייתיים, ההסתדרותיים וכו' — שמשתתפי הכנס הקימו ושראשם הם עומדים.

עוד נודע לכתבו, כי בכונת המתכנסים להמשיך ולהיפגש, ויש אשר תבעו להקים לאלתר תנועת-מחאה עממית. שתאחד את כל אלה המרגישים ש"ככה אי-אפשר יותר".

כתבו לענייני מיפלגות מוסר, כי כל המיפלגות קידמו בברכה את הכנס והביעו שימחה על ההחלטה שנתקבלה.

ראיון השבוע:

אמונים ומעריב הביעו דעות דומות, וקראו למשתתפי כנס-המחאה בקיבוץ להצטרף (המשך בשבוע הבא)

ככה אי-אפשר יותר

שוב מכל — בסופו של דבר הרי רק מי שנמצא בעמדת-כוח הוא זה בעל היכולת לשנות.

ש: ואתה מתכוון לשנות?
ת: (מחייך) נו, ומה אתה חושב?!
 הרי אמרתי שככה אי-אפשר יותר.
ש: ואם לא תצליח לשנות?
ת: (שקט) אני אמשך בכל עת להי' אבק על דיעותי ועל הגשמת רעיונותי, בדיוק כשם שנאבקתי עד עתה. ואני אמ' שיד תמיד לנסות לשכנע את חברי ואת כל מי שאפשר לשכנע שככה אי-אפשר יותר ואני בהחלט מאמין שבסופו של (המשך בשבוע הבא)

רוב הציבור:

ככה אי-אפשר יותר

ש' אדוני, השבוע במועדון המיס' חרי בתליאביב, אמרת ואני מצטט "ככה אי-אפשר יותר" למה התכוונת בכך?
ת: (החלטי) התכוונתי בדיוק למה שאמרתי.
ש: ואתה מאמין בזה?
ת: (תקיף) בהחלט.
ש: אתה לא חושב שזה קצת מוזר,

76 אחוזים מכלל אזרחי ישראל סבורים כי "ככה אי-אפשר יותר". זאת הענה סקר דעת-קהל שנערך בקרב מידגם מייצג של האוכלוסיה היהודית הבורגרת.

עוד מגלה הסקר, כי 12 אחוזים מרגישים כי "ככה אפשר עוד ועוד", 5 אחוזים חשים כי "ככה אי-אפשר יותר בשום פנים ואופן", 3.5 אחוזים מאמינים כי "ככה וככה אי-אפשר", אחוז אחד חושב כי "אפשר כי ככה וגם ככה" ואילו לנתרים לא היתה (המשך בשבוע הבא)

איציק: בהחלט בלתי-אפשרי.
יגאל: ולא יעזור כלום, מכל זווית שתסתכל על זה — אתה מגיע תמיד לאותה מסקנה עצובה.
אריק: עצובה מחד, אך מעודדת מאד (המשך בשבוע הבא)